

«Μετέβη πρὸς τὴν Ἰωάν, (-1-
μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ἰωάν».

✠ Λόγος εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, ἱερομ.
Θεοδωρήτου. ✠

Ἐορτῶν ἑορτὴ καὶ πανήγυρις πανη-
γύρων, ἀδελφοί μου, σήμερον.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος καλεῖ ἡμᾶς, ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ὅπου μετέβη, εἰς πνευ-
ματικὴν τράπεζαν. Ἄν καὶ σωφρατικῶς ἀπουβιάσῃ
ἀπὸ τοῦ πρόκαιρον τούτου κόσμου, παρὰ ταῦτα εὖ-
ρίθμεται κοντά μας, εἰς πάσαν θλίψιν καὶ δοκι-
μασίαν μας. Χαρὰ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα τῇ δόξῃ σου κεχαρισμένη Μήτηρ τοῦ
Κυρίου μας. Ἡ Παναγία μας μετὰ τὴν ἁγία Ἰωάν
τῆς ἀξιώθηκε νὰ γίνῃ Μητέρα τοῦ Θεοανθρώ-
που Χριστοῦ. Παρθένος ἔβασθη πρὸ τοῦ κοῦ
καὶ μετὰ τοῦ κοῦ ἔβασε ὄρον τὸν Γολγοθᾶ τῆς
ἐπιχείου παρουσίας τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ τὴν ἰὴν
χαρὰν τῶν δικαίων ἐν οὐρανῶ.

Τὸ σῶμα τῆς ἁγίας ἔμεινε γιὰ 3 ἡμέρες στὸν
ταῦρο, τὸ παρέλαβε ὁ οὐρανὸς μαζί μετὰ τὴν ψυχὴν
τῆς ἁρταρο καὶ πνευματικόν. Ἐπρεθε ὅπου
ὁ ἀναληφθεὶς Κύριος, ἐκεῖ νὰ εἶναι καὶ ἡ Παναγία
Μήτηρ Του. Ὡ παρὰ δόξα μεγαλεῖα!

Ἡ γεννήσασα τὸν νικητὴν τοῦ θανάτου,
ἡ Μητήρ τῆς Ἰωάν, πρὸς τὸν ζωοδότην μεδίστεα →

και εν οίῳ Θεοῦ ἡμῶν

-2-

* * *
Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι θαυμαστῶς διὰ νεφελῶν μετα-
ταφύρονται εἰς Γεθσημανὴ διὰ νὰ μη δεύουν ἱερο-
πρεπῶς τῷ Θεοδόχῳ αὐτῆς ὡφθαλμοῦ.

Ἐπι τρεῖς ἡμέρας ἄγγελοι μετὰ τῶν ἀποστόλων

ὁμολογοῦν τὴν ἀγίαν της
κοίμησιν. Τὴν τρίτη ἡμέ-
ρα εἶδαν οἱ ἄγγελοι
ὑμνοῦ. Τότε ἦλθε καὶ ὁ
ἀπόστολος Θωμᾶς νὰ προ-
σκυνήσῃ· ἄνοιξαν τὸν τάφον
καὶ βρῆκαν μόνον τὰ
ἐντάφια μὲ ἀνεκδιήχου-
τον εὐωδίαν.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ σου μετα-
στάσει, κἄχαριτωμένῃ Μα-
ριά, Θεῷ υἱοποιητήριον.

Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ! Σήμερον ὡσαύτως ἀγγέλλεται
καὶ χαίρει θεῖ ἡ Μαριάμ μετέβη εἰς τὰ ἄνω βα-
σιλεια. Ἐπὶ ἐν κἀνὰ χαίρον, ἡ Θεοτόκος εἶδε
ὁρῶν ἐν σιγῇ τῆς ὑπαρέτας: "Ὅ,τι ἐν λέξει ὑμῖν
παρήτατε". Μακάριοι, ὄντως, οἱ ποιῶντες ὅτι

λέγει ὁ Κύριος. Καὶ εἶδε πολλὰ, πρὸ πάντων
ὅπως ἐτόνισε εἰς ἐντολές του, λέγων: "Ἐάν τις
ἀγαθᾶ με, τὸν λόγον μου τηρήσει. Ἡ τηρησις

τῶν ἐντολῶν ἀποδεικνύει τὴν ἀγάπην μας πρὸς τὸν
Θεόν καὶ οἱ ἐντολές του εἰδόθησαν γὰρ

ὄχλος μας και ὄφως, πόσο διαφορετικά οἱ ἄνθρωποι... ἄλλοι ἀριεργούν ἐν νεότητι τῆν, τῆν τῆς ἐπιτηδεύων τῶν ἐντολῶν. ἄλλοι, ἀπὸ νεότητος μέχρι γήρατος τὴν καταδικατοῦν.

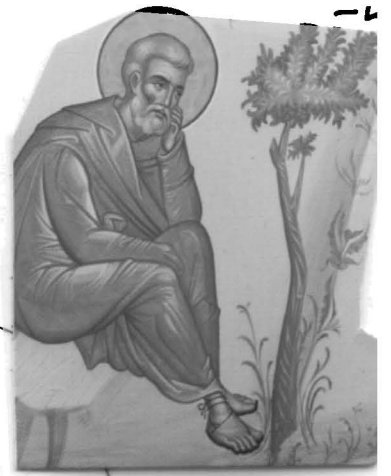
ἄλλοι προσπαθοῦν καθημερινῶς και ἀγωνιστοῦν νὰ τὴν τηροῦν ἄλλοι τὴν ἀφροσύνην τῆς και τῆν χωρίς νὰ τὴν σκεπτόνται, ἂν ὑπάρχη νόμος θεοῦ και ἐντολὴς του. Ὅταν ὄφως ὁ ἱερεὺς τῶν τῶν γραφῶν μαρτυρῆσῃ, σπείδουν νὰ τὴν τηροῦν μετὰ ἰσχυροῦς λαοκρατορίας... ἄλλοι, ὑπομένουν διωγμὸς και ὁστέρια, γιὰ νὰ τηροῦν τὴν ἐντολήν τοῦ θεοῦ. "Διὰ τῆς λόγου τῆς καλῆς σου, ἐγὼ ἐρύλαξά σου ὡς σκηνῆς". εἶναι οἱ μακάριοι τῶς καθημερινῶς ἐκκλησιῶν. "Ἐὰν ἀγαποῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ και φυλάσσοντες αὐτῶν.

Ἰδιαιτέρως ὄφως ἐκδηλοῦται ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸν θεόν, ὅταν ἀγωνιστοῦμεθα γιὰ τὴν διαδοχὴν τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ ἢ κατὰ τῶν παρακαυχῶν και δικαιοπραξιῶν τοῦ θείου λόγου. Τότε γινόμεθα φίλοι και δούλοι θεοῦ.

Λόγω αὐτῶν, διότι καθημερινῶς προδίδεται ἡ ἰσχυρὴ πίστις και δίδονται οἱ ἐπιτηδεύωντες ποὺ ἀντιδρῶν ἐπὶ τῆν προδοσίαν. θὰ πληροφωρηθῆτε, ἵσως τὰ τελευταῖα γεγονότα ποὺ συνέβησαν ἐπὶ Ἁγ. ὄρος. Ἄνοικτος διωγμὸς κατὰ τῶν ὀρθόδοξων ποὺ δὲν

συζητούντες τρέψας ακούδοξες ενέργειες των
 εδικόπων της πόλης, οι οποίοι προφάτως
 ανεγνωρίσαν εδικόμα τον δάδα τρέψα -
 στήρια και θ. χάριν, όπως δάσχει ετός όρ-
 δοξος! Διαψεύδονται όμως από την
 ιδία την Παναγία, η οποία τής παύσης
 ης ήλθαν ετό όρος πριν 600 χρόνια να
 πιέδον τής όρθοδόξος, τής ώνόμασε: "έχθρος
 του γιού της" "έχθροι, λοιπόν, τής Ιησού Χριστού οι αίρετικοί.

Ποιος όμως από μας παρανομάσει τα γεγονότα της
 πίστεως ης προδίδεται, όπως παρανομάσει τα πολιτικά γε-
 γονότα; Τα συμβάντα όμως του κόσμου αλλάζουν
 συνεχώς και δεν προσφέρουν τίποτα στην σωτηρία μας,
 και τελικώς θα
 ιστορίας,
 ταξιδιάρικο
 σωτήριο λημένα της ουρανίου βασιλείας.

Αν έχω τρέψες το σκαρι του, αν δηλαδή η δίεσις μας
 ε' όμολογία δεν είναι όρθή, το ναύχιον θα είναι βέβαιον.
 Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχει σημασία και ο τρό-
 πος της ζωής μας, αυτά πάνε πάντα μαζί.

Φίος ακός και δίεσις όρθή μοιάζουν με τα δύο
 κομμάτια της βάρκας: όταν λείπει το ένα, ταξίδι δεν χι-
 νείται... Υπεραγία Θεοτόκε, ο λημένα των ψυχών ήμων,
 η άβραχής προστασία των πλεόντων το πέλαγος του θιθ
είρηνευσον τα κήματα των παθών και δεινών τθ θιθ
οδύγησον το ακράθι της ψυχής μας ετών άβραχής λημέ-
 να του ουρανού, γεωφένε φεβίτρια ετών γιόν και θεόν
 μας υπέρ ήμων. Αμήν.